

Ad 1 og 2. Gennem kurator for Københavns universitet har undervisningsministeriet fra bestyrelsen af universitetets institut for teoretisk fysik, professor, dr. phil. Niels Bohr, modtaget en redegørelse for forsknings- og uddannelsesvirksomheden på instituttet samt et andragende om, at der med virkning fra 1. april 1957 må blive stillet en række supplerende bevillinger til rådighed for instituttet.

Det fremgår af redegørelsen, at man ud over det ved instituttet fast ansatte personale i årenes løb i stedse højere grad har beskæftiget medhjælpslønnet personale, der ved deres deltagelse i arbejdet samtidig modtager en uddannelse, som for manges vedkommende har været eller vil komme til at danne grundlaget for deres senere beskæftigelse ved andre videnskabelige og tekniske virksomheder, hvor den ved de atomfysiske undersøgelser højt udviklede teknik udnyttes i stadigt stigende omfang. Den seneste udvikling af instituttets forskningsvirksomhed har medført, at denne medarbejdergruppe nu er talmæssigt væsentligt større end det faste personale, og den består for tiden af 4 lovende yngre fysikere, som det på denne måde er lykkedes at inddrage i forskningsarbejdet, 7 civilingeniører og 2 teknikumingeniører, der deltager i det videnskabelige arbejde og bistår ved løsningen af de teknisk-fysiske opgaver, 12 laboranter samt hjælpepersonale og lærlinge i kontorer og værksteder. Desuden har man såvel til fremme af instituttets arbejde som af deres egen uddannelse beskæftiget et antal viderekomne studerende mod passende timebetaling.

Selv med den forøgede inddragning af sådan medhjælp i instituttets virksomhed er den omhandlede medarbejdergruppe stadig betydelig mindre end ved udenlandske institutioner med tilsvarende opgaver, og en yderligere forøgelse af medhjælpspersonalet vil kræves for den mest hensigtsmæssige udnyttelse af arbejdsmulighederne på instituttet. Her som andetsteds må man stræbe efter i så stort omfang som gørligt at benytte særlig arbejdskraft til bestridelse af tekniske opgaver og arbejde af mere rutinemæssig art og at anvende det højt kvalificerede videnskabelige personale, for hvilket der er så stort behov, og til hvis uddannelse der stilles så store krav, først og fremmest ved de opgaver, som ikke kan løses uden deres ledelse og medvirken.

Aflønningen af det ved instituttet arbejdende, ikke fastansatte personale, andrager for tiden årligt ca. 450 000 kr. og har således kun for en mindre dels vedkommende kunnet bestrides af instituttets medhjælpskonto, der siden 1. april 1955 har andraget 150 000 kr. Foruden ved årlige fondsbevillinger og legater, der tager sigte på tilknytning til arbejdet af videnskabelig og teknisk hjælp, har lønningsudgifterne derfor for en væsentlig del måttet afholdes af ekstraordinære understøttelser på i alt 2 000 000 kr. fordelt på 4 år, som af private fonds er stillet til rådighed for instituttets forsknings- og uddannelsesprogram. I denne forbindelse må fremhæves, i hvor høj grad den tekniske assistance ved opbygningen af de instrumentelle anlæg og disses mest effektive udnyttelse har fremmet den hurtigste og mest økonomiske løsning af de foreliggende opgaver.

De planlagte og delvis gennemførte forøgelser og forbedringer af de eksperimentelle hjælpemidler på instituttet, der omfatter tilbygninger til højspændings- og cyklotronlaboratorierne og disses forsyning med hjælpeapparaturer, indretning og udstyrelse af et radiokemisk laboratorium samt anskaffelse og fremstilling af et til forstærkerteknikkens fremskridt svarende elektroniktilbehør for instituttets forskellige afdelinger, har allerede medført en udvidelse af forskningsarbejdet i et sådant omfang, at udgifterne ved dette nu langt overstiger instituttets driftskonto på 250 000 kr. Således andrager de udgifter, der må betragtes som løbende driftsomkostninger i den forstand, at de er forbundne med selve opretholdelsen af instituttets forsknings- og uddannelsesvirksomhed i dens nuværende omfang, uden indbefattelse af den videre udbygning af de større instrumentelle anlæg, for tiden ca. 600 000 kr. årligt.

Den stedfundne forøgelse af instituttets forsknings- og uddannelsesvirksomhed, der ikke alene har muliggjort gennemførelsen af betydningsfulde nye videnskabelige undersøgelser, men også samtidig tilladt at bidrage til specialuddannelsen af nogle af atomkommissionens medhjælpsstab, særlig i radiokemi og elektronik, har medført, at